

«Діалогізм» і «позитивізм»! Очевидно, що «діалогізм» і «позитивізм», вони не на руку, сеують нам інтерес, але що-ж робити? — дръ Ог. Огоновский належить до тих людей, що на періоді місяця ставити запіз гейрабісасе і возьме на себе і незнатно тяжке бремя, коли того чи то весь народ чигромада честных патриотів дъ него замидна. Се вже гріхи не ви, господинове, масте право, а народъ, громада и исторія!

Якъ понижуючими достоинство праси и шкодними для загалу суть доносы на цѣлій групі людей, такъ рѣвно понижуючими и шкодними суть доносы на поодинокі особи. На жаль, въ одной частинѣ галицко-русской праси не хибую а на того рода благодати. По поводу одного слова „Спаси-Біг“, увитого зъ зелени на стѣнѣ въ салі львовского воспиталища двачого, „Слово“ и „Нов. Прологъ“ подіслали такой газетъ, якъ коли-бъ небо на нихъ залилось. Нѣхто не взавъ-бы того за зло, коли-бъ тѣмъ органамъ адіалиса въ критику правописи и высказали свою гадку въ користь принятой въ нашихъ школахъ етимологической правописи, — але-жъ они завѣтъ того гей-же кричати на тематъ „пигизмизму“. Учителку воспиталища, панну Ш—рѣ, котра съ повиннымъ посвященіемъ працюе въ воспиталища, взато въ звязъ съ п. Драгомановымъ; сказано о нѣй, що „головка у неї нахилена до баламутныхъ ірій“, що она „макна пародовчиха, чѣмъ самъ Драгомановъ“ и т. д. (гл. „Слово“ ч. 65, стор. 3). Ба не конецъ на томъ. Въ слѣдуючій (66) числѣ „Слово“ въ статейцѣ п. заг. „Украинский гость“ допускаясь по поводу того-жъ слова „Спаси Біг“ доносу на нашего писателя п. Александра Кониского зъ Кіева, который перевздачи черезъ Львовъ на купель, загостивъ на испытъ до воспиталища. То слово „Спаси Біг“, кажутъ, пригатоване въ привѣтъ п. Кониского. Ergo „дѣло немного подозрительно“ — и нужъ — ad usum російской полиціи — підозрѣвати, що „п. Кониский предприняючи далекое путешествіе въ Галичину должно быть маеть яку-юсь важную цѣль а можетъ быти и миссію“, нужъ дивуватися, дячого львовска полиція п. Кониского не „выдалаеът изъ Львова“ и т. д.

Просто не хочеса вѣрити, читаючи такой рѣчи, чи се въ привидѣ, чи на явѣ. Якъ можуть люди писати и печатати такой простій доносъ?! На то треба справдѣ вже людей „збитыхъ прозою жита зъ яснои нути народной“...

Але-жъ тутъ ходить о честь цѣлой праси руской, о честь цѣлой интеллигенціи галицко-руской, — и они повинни зносити все то холоднокровно? Нѣ, боляка вытати и выпечи!

Справозданя зъ выборѣвъ.

Выбѣръ посла въ округъ Бучачь-Чортковъ. Пишутъ намъ: Якъ въ цѣломъ краю рускомъ, такъ и въ нашѣмъ выборѣмъ округѣ, вынала правыборы для насъ Русинѣвъ некористоно. Выборцами по селахъ тутешныхъ, съ малыми вынками, вышли залежий войты, продайи „Микаты“ и жды посесорты та окономы. Тымъ чиномъ мы аняли довго на передѣ, що нашъ рукой кандидатъ не перейде и що честь посольска въ нашѣмъ округѣ останея дальше при панови Волянськомъ, будь онъ собѣ ще не гѣршимъ посломъ, якъ довтовино сѣть. Не надѣялось мы однакѣ, абы въ самъ день выбору посла, коли выборѣвъ зѣхалися одинъ до Бучача, другі до Чорткова, шанови выбору п. Волянського такъ силно захиталися. Селане выборѣвъ, по большій части люди незнакомі съ собою, побачивши въ близька, почали porozумѣватися и такъ рѣзо заявляи овою волю, vybrати посломъ руского кандидата, що сторонники п. Волянського, муслии надъужити воіхъ способѣвъ правныхъ и неправныхъ, щобы побороти кандидата руского.

Урядово оголошено, що выбранный посломъ въ округъ Бучачь-Чортковъ сѣть п. Волянський, що онъ доставъ въ Чортковѣ голосѣвъ 110 а въ Бучачи 168. Нехай буде и такъ! Нашому рускому кандидату записано всего 115 голосѣвъ, за то онъ и увавъ. Тѣлько мы радъ бы были довідатися, хотьбы лишъ приватно, а де-жъ поділяся голосы рѣшга управленныхъ — якихъ пѣтьдесяти або й большѣ выборѣвъ? Они не ѳдали своихъ голосѣвъ на жадного кандидата, ѳтповидлять намъ, тому и не вписано ихъ. Правда ваша панове, — але скажѣтъ ще слово, дячого тѣ выборѣвъ повздержалися ѳтъ голосована? Абы вамъ легче стало, то мы за васъ ѳтповидмо. Дячото богато выборѣвъ не голосовало, бо вы ихъ застрашили, бо вы въ Бучачи дозволили извер-

гамъ жьонимъ жидамъ честныхъ селянъ-выборѣвъ, котрѣ свой голосъ давали на руского кандидата, въ самѣй салі выборѣвъ, подѣ окошт и старосты, ганьбати, бати, душати, а въ Чортковѣ селянѣ спокѣйныхъ на цѣлій часъ выборѣвъ арештовувала а самыхъ выборѣвъ терроризувала. Все тѣмъ выборѣвъ, котрѣ повздержалися ѳтъ голосована, мали сталый замѣръ, свой голосъ ѳдати на руского кандидата, але не мали ѳтваги поддатися воіхъ мукамъ, акѣ для нихъ були пригатовані, дячото воіхъ здорово до дому повернути, не зробивши жадного ужатку зъ права голосована.

Принустѣмъ, що неголосуючыхъ выборѣвъ было всего лишъ 50, а певно, що все они, хотѣли свой голосъ дати на руского кандидата, то въ такомъ разѣ, кандидатъ рускій бувъ-бы мавъ, не 115 голосѣвъ, але 165. Треба же ѳбратити п. Волянському зъ его голосѣвъ якихъ 16 до 20, котрѣ комисіи въ Бучачи записала на него неправо, такъ прамѣромъ голосы подані на подѣлѣвъ повиночіи, або такъ, коли селянѣвъ выборѣвъ сказавъ имя а пазвиска не подавъ, або голосы большыхъ посѣдательѣвъ Коронца и Залѣцка въ малыхъ, — то тогда показалося бы що п. Волянський отримавъ не большѣ, якъ 260 голосѣвъ разомъ, ѳтже перейѳтъ руского кандидата — всего 48 голосами!

Тыхъ 48 голосѣвъ богато коштували — грошей и труду, певно о много большѣ, якъ блаженыхъ лѣтъ давнѣйшихъ...

На останокъ позволамо собѣ пророкувати на будуще: п. Волянський за 6 лѣтъ, коли охоче ще дальше бути выбраннымъ на посла, не купать вже хлопского голосу за 10 зр., хибя за 100 або 1000 зр., а то буде трохи за дорого — и дяч него. Люди по селахъ вже въ нашихъ сторонахъ прозырають, опамитують, дають Богъ, за якихъ кѣлька лѣтъ, нашъ подѣлокій народъ, подѣбно якъ подѣрокій, постоить силно за овоюмъ правомъ, и не дасть себе звести нѣякими, хочъбы и якъ штудерно придуманными штучками!

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЬЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Полуднево-славянська политика Штросмаера и голосомъ праси о нѣй.) ѳгъ довшого часу проявляе дѣяльній епископъ діаковарскій І. Штросмаеръ змагана надати остануциу полудневои Славянщины въ Австрій нове направлѣние. Стремить онъ именно до консолидаціи полуднево-австрійскихъ Славянъ, до вызволеня ихъ зъ подѣлѣвъ Угорцанъ, до злученя ихъ въ одну цѣлѣсть подѣвъ взглядомъ религийнъ, однимъ словомъ до вытвореня въ полудневои части монархіи австрійской силного, самоувѣдомого, сконсолидованого и въ широку автономію выпосаженого славянського елемента. До сѣи цѣли мае вести передѣ воіхъ вылученя Хорватіи зъ звязи краівъ корони ов. Стефана и ополученя Хорватіи и Славоніи тѣною звязею съ Далматіею и Истріею зъ одной а зъ Боосіею и Герцеговиною зъ другой стороны. Кромѣ сѣго отремить епископъ діаковарскій и до религийнго сполученя полуднево-славянскихъ народѣвъ и въ той цѣли маевъ онъ зноситися съ задунайскими и засаовскими Славянами, бажачоци прѣднати ихъ для римско-католической церкви. Самъ политично-религийн планъ Штросмаера розкрывае перебуваючій ѳтъ довшого часу на его дворѣ бельгийскій публициотъ Лявелевъ, въ своей довгѣй кореспонденціи до посѣлѣного числа „Revue de deux mondes“. Бельгийскій публициотъ не находить доводѣ похвалныхъ словѣвъ для такихъ змаганъ Штросмаера; онъ называе его навѣтъ славянскимъ Биомаркомъ и вѣщуетъ его политичнымъ тенденціямъ свѣтлѣй результаты, добавачоци въ нихъ великій хоосенъ такъ для Славянщины, якъ и для австрійской монархіи. Кореспонденція Лявелева вызвала однакъ въ нѣмецкой прасѣ дуже отрогу критику, дотычающу такъ кореспондента самого, якъ и еи. Штросмаера. Найоильшѣе подносоать въ той справѣ голосъ монахійска „Allg. Ztg.“. Соли-бы бельгийского публициота, пише она, не ошоломила буда зовсімъ гоотяннѣсть Штросмаера, и не привеволила его глядѣти на рѣчи и ѳтносины крозъ окулары его гоотяного господара, то сѣбязавъ-бы онъ напевно, що политична програма Штросмаера, на случѣй переведеня еи въ дѣйстнѣсть, доведла бы не до скрѣпленя, а окорше до розкладу монархіи. Вылученя Хорватіи зъ звязи краівъ угорской корони значило-бы тѣлько, що ѳтлученя сѣго краю ѳтъ Австрійи въ загалѣ, такъ якъ Угорщина ужѣ воіхкихъ, навѣтъ найривзиковѣйшихъ средствъ, щобы не допустити до такой перемѣны въ складѣ краівъ корони ов. Стефана, а ити Угорщинѣ на перекѣръ, значило-бъ довести до потрясеня до самого грунту о-сѣвъ, на котрыхъ опираеосъ цѣла монархія. Въ стремленнѣхъ религийнъ Штросмаера добавчае „Allg. Ztg.“ такожъ велику неконсоквенцію. Епископъ діаковарскій хоче одиѣцѣности религийнго — ну добро, однакъ при томъ не повинна большѣсть и то значна большѣсть ѳддѣиняности меншности. Аджежъ Сербы, Боосяки, Болгары — усѣ православиѣ, яжежъ можна жадати ѳтъ нихъ, щобы они за для однихъ Хорватѣвъ при-

ступили до римской церкви; вже сама консеквенція wymaga-бы, щобы Хорваты приняли вѣру православну, чого розумѣосъ Штросмаеръ, яко католическій епископъ проктувати и не хоче и не може. Пѣсла инеформатъ „Allg. Ztg.“ не вѣнчалосъ змагана Штросмаера въ томъ взглядѣ пожеланнымъ результатомъ; на его листы пастирскі, высланы за Дунай и за Саву, получивъ онъ богато ѳтповидѣвъ, мѣжъ нимиши зъ Боосіи и зъ Далмации ѳтъ епископа въ Задарѣ, въ котрыхъ протестуеосъ силно протавъ ѳтнати полудневыми Славянамъ православія. Въ той неудачѣ добавчае „Allg. Ztg.“ першій крокъ до дальшихъ неудачъ въ зрелизованію политики Штросмаера. Въ концѣ протестуе згадана газета противъ замѣтовъ Лявелева що до напосенныхъ угорскимъ елементомъ Хорватамъ кривдъ, имено же на поли національнѣмъ, бажачоци Фламандамъ въ Бельгійи такой свободы, яку мають Хорваты ѳтъ Угорѣвъ. Помынаючи екстремній поглядъ публициота бельгийского зъ одной а нѣмецкой праси зъ другой стороны, мы не можемо не замѣтити, що политика и поступованя Штросмаера, то тѣлько одна зъ тыхъ чиноленныхъ дорѣгъ, якими иде теперѣшня политика Авотріи на балканьскомъ пѣвоостровѣ. Помынувши kwestію Хорватіи и Славоніи, котрыхъ то краівъ нѣхто и не думае ѳтрывати ѳтъ звязи краівъ Угорской короны, признати муосимо, що сучасна политика Авотріи отремить такожъ до вытвореня силного а собѣ прихильного елемента славянського на полудни, и що политика тая ледви чи обмежаеосъ мимо воіхкихъ урядовыхъ деметѣвъ лише на Далмацию, Боосію и Герцеговиною Мы доносили попередню про подорожѣ министра Каляя до Боосіи на ѳтвореня желѣзницѣвъ зъ Серава до Моотару, про промовы, якѣ державъ онъ до вытавшихъ его депутатѣвъ а мѣжъ нимиши и до журналиотѣвъ. Мы подносоили такожъ и воіѣ старана, якихъ докладае австрійское правительство, щобы заведеніемъ пожиточныхъ инстатуйцѣвъ и отараннымъ полагодженіемъ важнѣйшихъ справъ краевыхъ прѣднати собѣ опамитую населеня Боосіи и Герцеговины, а посередю може и опамитую населеня пограничныхъ полудневыхъ краівъ якъ пр. Алыбани. Поступованя Штросмаера иде подѣ овиѣмъ взглядомъ рѣвнобѣжно съ поступованіемъ Авотріи. Недавно доносили газеты о подорожѣ Штросмаера до Вѣлграду въ цѣли управильнѣяа религийнъ ѳтносины тамошнихъ католикѣвъ, теперъ доносять о пригатованнѣхъ въ оіянціи Сербіи для принятя Каляя. Зваживши дальше воіѣ проскты що до трактатѣвъ торговельныхъ съ Сербіею, що до полученя сербовихъ желѣзницѣвъ съ боосійскими; зваживши частѣ поѣздки Миляна до Авотріи, его конференціи подчасъ пештеньской вытавы ѳтъ австрійскими министрами побачимо, що Авотрія теперъ большѣ може, якъ коли небудь, занята веденіемъ политики на балканьскомъ пѣвоостровѣ, що ѳтже и политика Штросмаера лише яко ѳтгомонъ сѣи политики уважатися може.

ЗАГРАНИЦЯ.

Нѣмечина. Пѣсла „Nordd. Allg. Ztg.“ приняла правничка комисія одноголосно внесеняе Пруосъ, дотыкающе справы брауншвайгского князьѣвства, жадающе выключеня кн. Кумберляндского ѳтъ сѣго престола. Дня 2 о. м. внесеное то мало прѣйти на повне засѣданяе рады звязковои. Результатъ въ оіѣй справѣ съ незвѣтний, однакѣжъ якъ вже можна судити зъ ѳтзвѣтовъ берлинской праси, рада звязкова ледве чи охоче опротивитися бажаннямъ кн. Биомарка. Соимъ брауншвайгскій ѳбставъ дня 1 о. м. ѳтрочений на часть неѳобменей; передѣ тымъ ѳтчитавъ министрѣръ Герцъ перешпоку съ кн. Кембриджъ, который мае претенцію до регенци и опѣкунѣвства взглядю и насѣдѣвства престола брауншвайгского. — Въ дѣлѣ ѳбсѣдженя алызатоко-лотарингского намѣстничества доносять зъ Штраубурга, що на посаву ою назначеный котрыбѣ прускій князь а тымчаосъ веденяе воіхъ справъ намѣстничества буде поручено министрови Гофманю. — Станъ здоровя нѣмецкого цѣсаря поправивоа въ купельяхъ вже о стѣлько, що онъ не лишъ вызѣздае, але и пѣшки выходитъ на проходѣ. Такъ само поправивоа и станъ здоровя кн. Биомарка.

Италія. Криза министерока въ Италіи вже по части залагоджена; Депретасъ обнявъ теку министра дѣлѣвъ заграничныхъ на мѣсто Манчинього, а министрѣвъ правосудія ѳбставъ Таяни противъ воіѣ тыхъ либералѣвъ, котрѣ не хотѣли, щобы министрѣмъ правосудія бувъ адвокатъ и котрѣ радше були бы видѣля, щобы въ складѣ нового кабинету воішли люди тыхъ самыхъ стремленъ политичныхъ що и она. Складъ теперѣшного кабинету сѣть однакѣжъ лишъ провизоричный, якъ вже видко не лишъ зъ того, що Депретасъ самъ заявивъ, що онъ лишъ провизорично обѣмае теку министра дѣлѣвъ заграничныхъ, але такожъ и зъ проекту, якій выготовлено на случѣй твореня нового кабинету. По новдѣмъ окликанию парламенту мае имено италійское правительство переобразуватися. Въ проектѣ сѣмъ сказано имено, що крѣмъ утвореня окремого министрѣвства скарбу и министрѣвства почтъ и телеграфѣвъ мае ще бути утворене министрѣвство президента министрѣвъ, котре буде мати головной надѣзоръ надѣ цѣлою управою и до котрого будутъ належали справы якъ п. пр. справы ордерѣвъ, именована урядникѣвъ и т. д. — Въ ватиканьской политийцѣ — коли можна повѣрити доносеніямъ заграничныхъ газетъ — настала або бодай заповѣдена якась важна змѣна. Парискій „Matin“ и нѣмецка „Voss. Ztg.“ доносять, що папа Левъ XIII постановивъ зблжнитися до италійского правительства. По зненю папской державы постановило було италійске правительство въ 1871 р. законъ, который гварантуе папскому престолу повну независ-

мость духовну и церковну а сѣму особу повну признаня ненарушимою, признаня сѣму повну суверенности и дяч его удермана вымѣтѣвъ Латерану и т. д. Закона сѣго не хотѣли признавати папа Піі IX, анѣ Левъ XIII, хочъ сѣмъ ѳдосытъ прихильный для италійского правительства, що было такожъ причиною, шо италійское правительство не ставило жадныхъ перешкоцъ при его выборѣ на папу. Зѣбавши папою, Левъ XIII станувъ въ оппозицію до правительства и вытрепавъ въ нѣй сѣмъ лѣтъ. Коля теперъ ѳбѣ оіѣткою державу панъ, маевъ Левъ XIII постановити помиритися съ правительствомъ италійскимъ и прѣмити его гварантію а то тымъ большѣ ѳтнема великихъ выгладѣвъ, щобы въ Франціи ѳбѣ поданоутъ наведеня газеты. Такой ѳтже ѳбѣ стей подавъ слѣдуючій случай: Въ Римѣ вышла клерикальна газета „Journal de Rome“ ѳтнотрон редакторѣмъ бувъ Henri Nouh, который ѳстановити нападѣвъ въ оіѣй газетѣ на италійское правительство. Коли ѳтже папа бачивъ, шо ѳт его дипломатія не може довести до какой ѳтѣ оборонѣ и не мѣшаеосъ до внутрѣшнихъ справъ италійскихъ, постановивъ ѳтже змѣнити редактѣръ рѣшную свою полатану и приказавъ заставити выдвинути згаданю газету. Редакторъ сѣи газеты уступити, а то дячото, шо „папа постановивъ змѣнити дотеперѣшную политику“, тая сама газета бѣ чекосъ такожъ и газету „Univers“ а то дячото, щобы клерикалы не воли политикѣвъ на руку. Кѣлько на сѣихъ вѣсткахъ сѣть правды, трудно же нѣмѣй оказати; то здѣсь однакѣжъ певна змѣна хочъ може и не така, якъ повнѣ описана, котрой вже теперъ „Osservatore Romano“ заверчуе.

Англія. Политика кабинету Сальбергоа чинна чимъ разѣ большѣ на явѣ выстунати, что же досѣ не назначила зовсімъ ясно оиою дорѣгѣ „Morning Post“, спеціальный органъ Сальбергоа характеризуе политику нового кабинету словами, якѣ Сальбергоа выказавъ въ Карьтотъ-клубѣ при повнѣтаню своихъ приклонникѣвъ. Онъ сѣзавъ тогда: „Лишь жадна политика большѣ така буда-бы нерозумна а може и злощастна“. Кабинетъ постановивъ ѳтже якъ видко поступати оімѣло и енергично. Дальшою точкою программы мае бути якъ найкорше поднесеняе пытаня, въ який оспособъ можна-бы поднести подѣлувшу торговлю и хлѣборобство. Въ сѣй цѣли маевъ новый кабинетъ постановити взятюю до оіѣмого розсѣдженя, чи небезносередній податки стоять до посереднихъ въ добромъ и справедливѣмъ ѳтношеніи и чи свободна торговля дастся дальше удержати. Що до сѣи оіѣлѣдоню то згадана газета каже, що Англія повинна зѣ воіми своими мѣнностями утворити одну область торговельную, а тѣмъ буда-бы зовсімъ независимою ѳтъ цѣлого сѣва и могла-бы опокѣйно чекати, доки другѣ державы не знизжатъ або не зменшатъ ца. Що до поступованя въ справѣ египетской и афганьской, то ѳзнати ще, якъ кабинетъ новый задумае поступати, лордъ Менперосъ заявивъ лишъ, шо задалеко правительства буде завестои порядокъ середѣ хаосу въ Египтѣ и зрѣбити разѣ конецъ напруженнѣмъ ѳтношеніямъ въ Афганотанѣ. Въ справѣ Афганотану маевъ російскій амбасадоръ Штаъль дня 1 о. м. довшу конференцію съ лордомъ Сальбергоа. Говорятъ, шо предметѣмъ сѣи конференціи буда дальшій переговоры въ дѣлѣ афганьского конвенту. Шо до Египту, то доносить знову „Observer“, шо новый кабинетъ розпочавъ переговоры съ Туреччиною о угоду, на подѣтовѣ котрой Порту маала-бы дати ѳтповѣдну оіѣлу военну для удержаня порядку въ Египтѣ а Англія маала бы лишъ надѣзоръ надѣ администратіею. — Становище французской партіи ѳтае чимъ разѣ сильнѣше въ англійскомъ парламентѣ; такъ торюмъ якъ ѳтѣ старанося еи собѣ позыскати. Великою вагѣ сѣть побѣда, яку ои партія ѳтнеола въ справѣ ѳбсѣдженя архіепископѣвства въ Деблянѣ. На посаву ою бувъ призначеный первѣтно правительственный кандидатъ дръ Миране зъ Сидней, который 22 червня маевъ станути въ Римѣ. Тымчаосъ папа заименувавъ на сѣе становище итальянского кандидата народноио дра Вальша. Говорятъ, шо именованяе сѣе наступило зѣ несприхильности папы до нового кабинету консервативного и его политики, котра зѣ взглядю на Италію сѣтъ для Италіану дуже некористоно.

Сербія. До „Pol. Corr.“ доносять зъ Вѣлграду, що заравъ съ прѣзѣдомъ короля Милана до Сербіи розпѣчнута рады надѣ прѣдложемъ, который мають бути внесеніи на наибѣльшій кавенціи окупштини, котра по воіѣ инициативы зѣбереоа доперва ѳтъ концемъ вереои о. р. Найважнѣйшимъ зъ оіѣхъ предложевъ мае бути доставленяе монополю тютюну. — Въ справѣ доставленя арматѣ для Сербіи, о котрой мы ового часу доносили, шо она мимо далеко коротгайшихъ итальянскихъ поставленнѣхъ зѣ стороны авотріейскихъ и нѣмецкихъ фабрикантѣвъ досталавъ въ руки французскѣ Банжа, постановивъ комитетъ артилерійскій ѳтягнути министра воіны до ѳтвѣчальности за самовольное заключуваня угоды. Въ дѣлѣ ѳтѣ оиень Сербію до Россіи пишуть докѣлѣ російскѣ газеты а особливо „Варш. Дневникъ“, шо оиѣ сѣуть дуже напруженъ и шо треба богатю уважати, щобы оиѣ знову направилося. У оіѣмъ выконати, щобы оиѣ головюо бутѣ: полковникъ оіѣмъ мали бы головюо бутѣ: полковникъ ине назадѣ прогнаного митрополита Михаила ѳ ѳтданяе правительства въ руки справѣ „Press“

(Надслане.)

За нашо богато величати... (Advertisement for a watchmaker or jeweler)

Антика РУКЕРА во Львові... (Advertisement for an antique shop)

Курець львівській з дня 3 ж. липня 1885.

Table with 2 columns: 'ПЛАТИТИ ЖДАЮТЬ' and 'АВОТР. ВЪЛЮТОМ'. Lists various items and prices.

Ц. к. генеральна дирекція австрійських желѣзниц державныхъ.

Отходять до Львова: (Train schedule)

Приходятъ до Львова: (Train schedule)

Отходять до Станиславова.

Приходятъ до Станиславова.

Отходять до Львова.

Приходятъ до Львова.

Отходять до Станиславова.

Приходятъ до Станиславова.

Отходять до Львова.

Приходятъ до Львова.

Отходять до Станиславова.

Приходятъ до Станиславова.

Отходять до Львова.

Приходятъ до Львова.

Отходять до Станиславова.

Приходятъ до Станиславова.

Отходять до Львова.

Приходятъ до Львова.

Отходять до Станиславова.

Приходятъ до Станиславова.

Отходять до Львова.

Приходятъ до Львова.

Отходять до Станиславова.

Приходятъ до Станиславова.

Отходять до Львова.

Приходятъ до Львова.

Отходять до Станиславова.

Приходятъ до Станиславова.

Отходять до Львова.

Приходятъ до Львова.

Отходять до Станиславова.

Приходятъ до Станиславова.

Отходять до Львова.

Приходятъ до Львова.

Отходять до Станиславова.

Приходятъ до Станиславова.

Отходять до Львова.

Приходятъ до Львова.

Отходять до Станиславова.

Огнетревалі и безопасный отъ влому КАСЫ... (Advertisement for a safe)

КОСЫ... (Advertisement for hairdressing services)

НАРОДНОИ ТОРГОВЛѢ ВО ЛЬВОВѢ... (Advertisement for a public store)

ТОВАРИСТВО „ПРОСВѢТА“... (Advertisement for an educational society)

Цѣны сниженіи. Письма гомеопатично-лѣкарскіе... (Advertisement for a pharmacy)

КОНТОРА ВЫМѢНЫ акціонного Банку Гипотечного... (Advertisement for a bank)

новоткрыта Торговля церковныхъ знарядовъ, образовъ, ризъ и книгъ ТЕОДОРА СТАХЕВИЧА... (Advertisement for a shop)

„ПОРВАЛАСЬ НИТКА“... (Advertisement for a book)

РАМЫ (вразъ зѣ скломъ) чорній, золотій, золотій и чорній... (Advertisement for picture frames)

Table with 3 columns: 'Цѣна за 100 кильограмовъ.', 'зр. кр.', 'зр. кр.'. Lists various items and prices.

ЛЯРНЯ ДЗВОНОВЪ АНТОНІЯ СЕРАФІНА... (Advertisement for a bell foundry)

Иванъ Белой. (Publisher information)

Антоній Серафимъ. (Publisher information)

Зъ друкарнѣ Тов. ма. Шевченка... (Publisher information)